Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

12. listopadu 2014*

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství LOVOL — Slovní a obrazová ochranná známka Společenství VOLVO a starší národní obrazové ochranné známky VOLVO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Prospěch neprávem získaný z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“

Ve věci T-524/11,

Volvo Trademark Holding AB, se sídlem v Göteborgu (Švédsko), zastoupená M. Treisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému P. Geroulakosem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnicí řízení před Tribunálem, je

Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd, se sídlem v Zhangjiakou (Čína), zastoupená A. Alejos Cutuliem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 19. července 2011 (věc R 1870/2010-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Volvo Trademark Holding AB a Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, O. Czúcz (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 30. září 2011,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 31. ledna 2012,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 20. ledna 2012,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 29. května 2012,

s přihlédnutím k duplice vedlejší účastnice došlé kanceláři Tribunálu dne 10. srpna 2012,

s přihlédnutím k usnesení ze dne 27. března 2014 o spojení věcí T-524/11 a T-525/11 pro účely ústní části řízení,

po jednání konaném dne 2. dubna 2014,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 20. dubna 2006 společnost Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd., vedlejší účastnice řízení, podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 7 a 12 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

— Třída 7: „Sběrací stroje a balíkovače sena; zemědělské stroje, parní válce; rypadla; nakladače; buldozéry; míchačky na betonovou směs; jeřáby; mlátičky obilí; přesazovačky rýže“;

— Třída 12: „Automobily; transportní vozidla k zemědělskému použití; motocykly; vagóny s jeřábem; motorové tříkolky; jízdní kola; elektromobily; motory pro pozemní vozidla; vidlicové stohovací nebo nakládací vozíky; míchačky na betonovou směs; traktory“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 39/2006 ze dne 25. září 2006.

5 Dne 21. prosince 2006 podala žalobkyně, společnost Volvo Trademark Holding AB, proti zápisu přihlášené ochranné známky na základě článku 42 nařízení č. 40/94 (nyní článek 41 nařízení č. 207/2009) námitky pro výrobky uvedené v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny zejména na následujících starších ochranných známkách:

— slovní ochranné známce Společenství VOLVO, zapsané dne 20. června 2005 pod číslem 2 361 087, vztahující se na výrobky a služby náležející do tříd 1 až 9, 11, 12, 14, 16 až 18, 20 až 22, 24 až 28 a 33 až 42;

— přihlášce obrazové ochranné známky Společenství, podané dne 30. srpna 2001, vztahující se na výrobky a služby náležející do tříd 1 až 4, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35 až 39 a 41, vyobrazené níže:

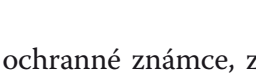

— národní obrazové ochranné známce, zapsané ve Spojeném království pod číslem 747 361, vztahující se na výrobky náležející do třídy 12, vyobrazené níže:

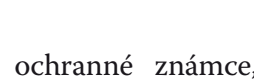

— národní obrazové ochranné známce, zapsané ve Spojeném království pod číslem 1 408 143, vztahující se na výrobky náležející do třídy 7, vyobrazené níže:

7 Důvody uplatněnými na podporu námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) a v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009].

8 Rozhodnutím ze dne 3. září 2010 námitkové oddělení námitky v plném rozsahu zamítlo z důvodu, že kolidující ochranné známky nevykazují dostatečný stupeň podobnosti s ohledem na požadavky čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

9 Dne 27. září 2010 podala žalobkyně k OHIM proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

10 Rozhodnutím ze dne 19. července 2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát rozhodnutí námitkového oddělení potvrdil a odvolání podané žalobkyní zamítl. Měl za to, že úroveň pozornosti relevantní veřejnosti je zvláště vysoká, zejména z důvodu ceny dotčených výrobků a jejich vysoce technického charakteru. Kromě toho měl odvolací senát za to, že kolidující označení jsou odlišná. Mezi označeními tak nemůže existovat nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Navíc odvolací senát sice uznal, že minimální stupeň podobnosti může být v případě použití čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení nižší, měl však za to, že označení jsou odlišná, a proto podmínka podobnosti splněna není.

Návrhová žádání účastníků řízení

11 Žalobkyně v žalobě navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— zamítl přihlášku ochranné známky LOVOL;

— uložil vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení, které vynaložila v tomto řízení a v řízení u OHIM.

12 Na jednání žalobkyně vzala svůj třetí bod návrhových žádání zpět.

13 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

14 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

— potvrdil napadené rozhodnutí;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

15 Na podporu žaloby žalobkyně uplatňuje jediný důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

16 Článek 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 stanoví:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se [...] nezapíše ochranná známka, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná a pokud má být zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, pokud jde o starší ochrannou známku Společenství, která má v rámci [Evropské unie] dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

17 Zásahy uvedené v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, pokud k nim dojde, jsou následkem jistého stupně podobnosti mezi starší a novější ochrannou známkou, kvůli níž dotčená veřejnost spatřuje mezi oběma těmito ochrannými známkami souvislost, tedy vytvoří si mezi nimi spojení, i když je nezamění [rozsudek ze dne 12. března 2009, Antartica v. OHIM, C-320/07 P, EU:C:2009:146, bod 43; rozsudek ze dne 14. prosince 2012, Bimbo v. OHIM – Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO), T-357/11, EU:T:2012:696, bod 29; rovněž obdobně viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2008, Intel Corporation, C-252/07, Sb. rozh., EU:C:2008:655, bod 30].

18 Použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 podléhá třem podmínkám, mezi něž patří zaprvé totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek, zadruhé existence dobrého jména starší ochranné známky uplatňované na podporu námitek a zatřetí nebezpečí, že by užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu. Tyto tři podmínky jsou kumulativní a neexistence jedné z nich stačí k tomu, aby se uvedené ustanovení nepoužilo [rozsudek ze dne 27. září 2011, El Jirari Bouzekri v. OHIM – Nike International (NC NICKOL), T-207/09, EU:T:2011:537, bod 29; rovněž v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. května 2005, Spa Monopole v. OHIM – Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS), T-67/04, Sb. rozh., EU:T:2005:179, bod 30, a ze dne 27. listopadu 2007, Gateway v. OHIM – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), T-434/05, EU:T:2007:359, bod 57].

19 V projednávané věci měl odvolací senát za to, že relevantním územím je celá Unie a že relevantní veřejnost tvoří široká veřejnost a zároveň specializovaná veřejnost zajímající se o profesionální stroje a vozidla. Z důvodu povahy výrobků a jejich ceny je úroveň pozornosti veřejnosti při výběru výrobků vysoká. Žalobkyně tato zjištění nezpochybňuje.

20 Žalobkyně však zpochybňuje tvrzení odvolacího senátu, podle něhož přihlášku ochranné známky LOVOL nelze zamítnout na základě čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, jelikož kolidující označení jsou odlišná, a jedna z kumulativních podmínek pro použití uvedeného článku tak není splněna.

K podobnosti označení

21 Podle judikatury jsou kritéria, která je třeba zohlednit při posouzení podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami, stejná v případě zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky z důvodu nebezpečí záměny podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 i v případě zamítnutí zápisu z důvodu poškození dobrého jména starší ochranné známky podle čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 (rozsudek NC NICKOL, bod 18 výše, EU:T:2011:537, bod 31). V obou těchto případech umožňujících zamítnout zápis přihlášené ochranné známky totiž podmínka podobnosti mezi označeními předpokládá existenci zvláště prvků vzhledové, fonetické či pojmové podobnosti, takže z hlediska relevantní veřejnosti mezi dotčenými ochrannými známkami existuje alespoň částečná rovnost, pokud jde o jeden nebo několik relevantních aspektů (rozsudky ACTIVY Media Gateway, bod 18 výše, EU:T:2007:359, bod 35, a NC NICKOL, bod 18 výše, EU:T:2011:537, bod 31; rovněž obdobně viz rozsudek ze dne 23. října 2003, Adidas-Salomon a Adidas Benelux, C-408/01, Recueil, EU:C:2003:582, body 28 a 30 a citovaná judikatura).

22 Posouzení vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům [rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, EU:C:1997:528, bod 23; ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, EU:T:2003:199, bod 39, a ze dne 24. listopadu 2005, Simonds Farsons Cisk v. OHIM – Spa Monopole (KINJI by SPA), T-3/04, Sb. rozh., EU:T:2005:418, bod 38].

23 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 17 výše je tedy třeba přezkoumat, zda kolidující ochranné známky vykazují dostatečný stupeň podobnosti, který může dotčenou veřejnost přimět k tomu, aby si mezi oběma těmito ochrannými známkami vytvořila spojitost, to znamená, aby mezi nimi vytvořila spojení, i když je nezamění.

– Ke vzhledovému aspektu srovnání

24 V napadeném rozhodnutí odvolací senát přihlášenou ochrannou známku nejprve srovnal se slovní ochrannou známkou VOLVO a slovním prvkem uvedeným ve starších obrazových ochranných známkách. Odvolací senát měl za to, že kolidující ochranné známky mají z pěti čtyři společná písmena, avšak v jiném pořadí. Kromě toho se označení liší, pokud jde o jejich příslušná počáteční písmena „v“ a „l“ a jejich první slabiku „vol“ a „lo“. Dále je málo pravděpodobné, že by průměrný spotřebitel podrobně rozebral příslušné slabiky ochranných známek s cílem vytvořit anagram, a výraz „lovol“ tak spojil s výrazem „volvo“. Následně měl odvolací senát za to, že grafické prvky v přihlášené ochranné známce jsou běžné a nepředstavují rozlišující prvek, který bude dominovat či ovlivní vzhledové vnímání označení spotřebitelem. Kromě toho je slovní prvek starších ochranných známek napsán bílými písmeny na černém pozadí, kdežto zpochybněná ochranná známka je napsána černými písmeny. Odvolací senát tedy dospěl k závěru, že kolidující označení jsou vzhledově odlišná.

25 Žalobkyně svou argumentaci omezuje na srovnání slovního prvku ochranné známky LOVOL se slovní ochrannou známkou VOLVO. Uvádí, že každé z obou označení obsahuje pět písmen a skládá se z podobných složenin písmen „v“, „o“ a „l“. Vzhledem k tomu, že velká písmena „V“ a „L“ vytvářejí úhel, jejich geometrické struktury jsou podobné. Ochranné známky jsou tvořeny toutéž posloupností samohlásek, a sice „o“ a „o“, a podobnou posloupností souhlásek, a sice „v“, „l“ a „v“ v případě ochranné známky VOLVO a „l“, „v“ a „l“ v případě ochranné známky LOVOL. Konečně se obě ochranné známky vyznačují slabikami „vol“ a „vo“ nebo jejich převrácením.

26 Zaprvé je třeba zdůraznit, že začátek kolidujících označení je odlišný, jelikož přihlášená ochranná známka začíná na „l“, zatímco prvním písmenem ochranné známky VOLVO je „v“. Podle judikatury přitom spotřebitel přikládá obvykle větší význam úvodní části slov [obdobně viz rozsudek ze dne 17. března 2004, El Corte Inglés v. OHIM – González Cabello (MUNDICOR), T-183/02 a T-184/02, Recueil, EU:T:2004:79, bod 81].

27 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně, podle něhož je první slabika ochranné známky LOVOL převrácením výrazu „vol“, je třeba poznamenat, že nespecifikuje žádný jazyk Unie, jehož pravidla by ukládala, aby byla ochranná známka LOVOL rozčleněna na slabiky „lov“ a „ol“. Naproti tomu podle pravidel anglického, německého, francouzského, italského, španělského, polského, nizozemského a maďarského jazyka je třeba výraz „lovol“ rozdělit na slabiky „lo“ a „vol“. I za předpokladu, že by v některém jazyce Unie byl první slabikou výraz „lov“, žalobkyně nepředložila důkazy k podpoře svého tvrzení, podle něhož bude mít průměrný spotřebitel tendenci krátký výraz bez významu rozdělit a číst jeho první slabiku v obráceném směru.

28 Žalobkyně se ostatně nemůže v tomto ohledu platně dovolávat rozsudků ze dne 11. června 2009, Hedgefund Intelligence v. OHIM – Hedge Invest (InvestHedge) (T-67/08, EU:T:2009:198) a ze dne 25. června 2010, MIP Metro v. OHIM – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) (T-407/08, Sb. rozh., EU:T:2010:256).

29 V rozsudku InvestHedge Tribunál přezkoumal podobnost mezi obrazovými ochrannými známkami InvestHedge a HEDGE INVEST, z nichž každá obsahuje slovní prvky „invest“ a „hedge“. Tribunál měl za to, že se každé z dotčených označení skládá ze dvou totožných jasně identifikovatelných prvků, neboť ve starší ochranné známce jsou odděleny mezerou a v přihlášené ochranné známce jsou zřetelně odděleny z důvodu použití velkých písmen „I“ a „H“. Takové uspořádání je umožní okamžitě rozdělit na dvě odlišné části, a sice „invest“ a „hedge“, které jsou totožné. Tribunál měl v tomto kontextu za to, že pouhá záměna pořadí prvků ochranné známky neumožňuje dospět k závěru o neexistenci vzhledové podobnosti (rozsudek InvestHedge, bod 28 výše, EU:T:2009:198, bod 35).

30 Rovněž tak v rozsudku Metromeet Tribunál přezkoumal vzhledovou podobnost mezi ochrannými známkami meeting metro a Metromeet. Měl za to, že se přihlášená ochranná známka skládá ze dvou prvků, a sice „metro“ a „meet“, jež se nacházejí v obráceném pořadí ve starší slovní ochranné známce, přičemž slovo „meeting“ může být snadno dotčenou veřejností vnímáno jako gerundium slova „meet“. Tribunál připomněl, že pouhá záměna pořadí prvků ochranné známky neumožňuje dospět k závěru o neexistenci vzhledové podobnosti (rozsudek Metromeet, bod 28 výše, EU:T:2010:256, body 37 a 38).

31 V projednávané věci se však na rozdíl od věcí, v nichž byly vydány rozsudky InvestHedge, bod 28 výše (EU:T:2009:198) a Metromeet, bod 28 výše (EU:T:2010:256), označení VOLVO a LOVOL neskládají z výrazů, které mají odlišný význam a která jsou pro relevantní veřejnost srozumitelná. Rovněž tak žádná skutečnost v uspořádání písmen v přihlášené ochranné známce LOVOL neumožňuje se domnívat, že ji průměrný spotřebitel rozloží a bude obě slabiky vnímat odděleně. Navíc i za předpokladu, že by průměrný spotřebitel takové rozložení provedl, žádná skutečnost neumožňuje domnívat se, že na rozdíl od běžného procesu čtení latinské abecedy bude první tři písmena „l“, „o“ a „v“ číst v obráceném směru jako „vol“.

32 Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně vycházející z rozsudků InvestHedge, bod 28 výše (EU:T:2009:198), a Metromeet, bod 28 výše (EU:T:2010:256), musejí být odmítnuty z důvodu značných rozdílů mezi skutkovým kontextem věcí, v nichž byly vydány uvedené rozsudky, a skutkovým kontextem projednávané věci.

33 Zatřetí je třeba zdůraznit, že i při rychlém přečtení obou označení mezi nimi průměrný spotřebitel nevytvoří žádnou souvislost, jelikož jak první, tak poslední písmeno kolidujících označení je odlišné a navíc přihlášená ochranná známka obsahuje dvě písmena „l“, kdežto ochranná známka VOLVO obsahuje dvě písmena „v“.

34 Začtvrté je zajisté pravda, že kolidující označení obsahují kombinaci písmen „vol“. Ve starší slovní ochranné známce se však tato tři písmena nacházejí na začátku, zatímco v přihlášené ochranné známce se nacházejí na konci.

35 Zapáté žalobkyně nemůže platně argumentovat údajnou podobností mezi velkými písmeny „L“ a „V“. Má se totiž za to, že průměrný spotřebitel instinktivně rozliší písmena latinské abecedy a v projednávané věci bude vnímat rozdíly mezi uvedenými písmeny, a to i s ohledem na skutečnost, že kolidující označení jsou relativně krátká.

36 Je třeba ostatně zdůraznit, že obrazové prvky tvořící součást starších obrazových ochranných známek tyto ochranné známky ještě více odlišují od přihlášené ochranné známky a že žalobkyně v žádném případě neuplatňuje žádný argument týkající se uvedených odlišností mezi ochrannými známkami v kontextu vzhledového srovnání.

37 S ohledem na tyto úvahy pouhá skutečnost, že kolidující označení obsahují písmena „v“, „l“ a „o“ a že zahrnují kombinaci písmen „vol“, nestačí k tomu, aby byla relevantní veřejnost přiměna k tomu, že si mezi uvedenými označeními vytvoří souvislosti na základě vzhledového vnímání. Nejedná se tak o vzhledovou podobnost, kterou lze zohlednit při použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

38 Konstatování odvolacího senátu, podle něhož jsou dotčená označení ze vzhledového hlediska odlišná, je proto třeba potvrdit.

– K fonetickému aspektu srovnání

39 Pokud jde o fonetické srovnání označení, odvolací senát měl za to, že pouhá skutečnost, že kolidující ochranné známky mají stejný počet slabik, nemá žádná zvláštní význam. Naproti tomu s ohledem na „vokalické zvuky“, které jsou v obou slabikách kolidujících ochranných známek odlišné, jsou tyto ochranné známky z fonetického hlediska odlišné.

40 Žalobkyně má za to, že ochranné známky VOLVO a LOVOL jsou foneticky podobné. Uvádí, že výslovnost kolidujících ochranných známek ovlivňují slabiky „vol“, „vo“ a „lov“, které jsou nápadně podobné. Obě označení sdílejí opakování samohlásky „o“, která je ve výslovnosti označení dominantní, jakož i měkké souhlásky „l“ a „v“, jejichž výslovnost je neznělá.

41 Je třeba uvést, že žalobkyně nemůže platně tvrdit, že obě ochranné známky se skládají pouze ze slabik „vol“, „vo“ a „lov“, jelikož přihlášenou ochrannou známkou není LOVVOL, ale LOVOL. Kromě toho je třeba připomenout, že žalobkyně neuvádí žádný jazyk Unie, v němž by byl výraz LOVOL rozdělen na slabiky „lov“ a „ol“. Naproti tomu podle gramatických pravidel jazyků uvedených v bodě 27 výše se přihlášená ochranná známka skládá ze slabik „lo“ a „vol“.

42 Kromě toho je třeba zopakovat, že podle judikatury citované v bodě 26 výše spotřebitel přikládá obvykle větší význam úvodní části slov. První hlásky kolidujících označení jsou přitom odlišné.

43 Je zajisté pravda, že samohlásky uvedené v obou označeních jsou totožné a jsou vyslovovány totožným způsobem v několika jazycích Unie. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je však výslovnost písmen „l“ a „v“ zřetelně odlišná, jelikož hláska „l“ je alveolární souhláskou, zatímco „v“ je labiodentální souhláskou.

44 Navíc slovní prvek „volvo“ obsahuje vedle sebe stojící souhlásky „l“ a „v“, při jejichž výslovnosti dochází k drobné artikulační asimilaci, kdežto ve výrazu „lovol“ se samohlásky a souhlásky střídají, takže je vyslovován pružnějším způsobem. Kolidující označení mají tedy odlišný rytmus výslovnosti.

45 Je tak třeba konstatovat, že pouhá skutečnost, že kolidující označení obsahují písmena „v“, „l“ a „o“ a že zahrnují kombinaci písmen „vol“, nestačí k tomu, aby byla relevantní veřejnost přiměna k tomu, že mezi uvedenými označeními vytvoří souvislosti na základě fonetického vnímání. Nejedná se tak o fonetickou podobnost, kterou lze zohlednit při použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

46 Závěr odvolacího senátu, podle něhož jsou kolidující označení z fonetického hlediska odlišná s ohledem na použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, je tak třeba potvrdit.

– K pojmovému aspektu srovnání

47 Žalobkyně sdílí stanovisko odvolacího senátu, podle něhož vzhledem k tomu, že dotčená označení nemají význam alespoň v jednom z jazyků Unie, pojmové srovnání není možné provést.

48 Žalobkyně však uvedla, že spotřebitel, který se setká s „vymyšlenou ochrannou známkou“ LOVOL, bude o této nové ochranné známce na vozidla přemýšlet, a to tím spíše, že počet výrobců automobilů je relativně omezený. Spotřebitel si tedy bude klást otázku, zda má tato nová ochranná známka na vozidla jakoukoli spojitost s velmi starou ochrannou známkou na vozidla, která má velmi dobré jméno, a to ho přiměje k tomu ji spojit s ochrannou známkou VOLVO.

49 V tomto ohledu je třeba uvést, že se žalobkyně neopírá o žádnou zásadu stanovenou judikaturou.

50 Kromě toho žalobkyně nepředložila důkaz směřující k prokázání, že spotřebitel, který při nákupu dotčených výrobků vykazuje vysoký stupeň pozornosti, novou ochrannou známku instinktivně spojí s existující ochrannou známkou, setká-li se s „vymyšlenou ochrannou známkou“, která nemá žádný význam.

51 Žalobkyně však uvádí, že spotřebitel si může mezi označeními LOVOL a VOLVO vytvořit souvislost z důvodu existence „vizuálního slovníku“, který existuje v lidském mozku, jenž se vyvíjí při učení se číst. V tomto ohledu se odvolává na vědecký článek s názvem „Zkušení čtenáři vycházejí z ‚vizuálního slovníku‘ v jejich mozku za účelem rozpoznání slov“, publikovaný dne 14. listopadu 2011.

52 OHIM uvádí, že Tribunál uvedený vědecký článek, přiložený jako příloha k replice, zohlednit nemůže z důvodu jeho opožděného předložení.

53 Tribunál se domnívá, že není účelné přezkoumávat přípustnost důkazního návrhu, který představuje dotčený článek, jelikož v každém případě tezi žalobkyně nepodporuje. Jeho autoři totiž zdůrazňují, že i v případě shody několika písmen ve dvou slovech je výsledkem ostatních odlišných písmen to, že četba uvedených slov aktivuje různé neurony v lidském mozku. Podle vnímání zkušeného čtenáře je tak například rozdíl mezi anglickými slovy „hair“ a „hare“ stejný jako rozdíl mezi výrazy „hair“ a „soup“, a to i přes totožnou výslovnost výrazů „hair“ a „hare“.

54 Je tedy třeba dospět k závěru, že v projednávané věci pojmové srovnání není možné provést. Stejně tak žalobkyně neprokázala, že výsledkem pojmového vnímání označení mohla být souvislost mezi označeními ve smyslu judikatury citované v bodě 17 výše. Tyto argumenty tak musejí být odmítnuty.

55 Na základě předcházejícího a s ohledem zvláště na konstatování uvedená v bodech 37 a 45 výše je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že kolidující označení obsahují písmena „v“, „l“ a „o“ a že zahrnují kombinaci písmen „vol“, nemůže u dotčené veřejnosti vytvořit souvislost mezi uvedenými označeními či ji přimět k tomu, aby mezi nimi vytvořila spojení. Uvedená shoda písmen tak nemůže být kvalifikována jako podobnost pro účely použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

56 Napadené rozhodnutí je tedy třeba potvrdit v rozsahu, v němž v něm odvolací senát dospěl v kontextu použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 k závěru, že kolidující označení jsou odlišná.

K použitelnosti čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

57 Je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodě 18 výše neexistence jedné ze tří kumulativních podmínek stačí k tomu, aby se čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 nepoužil.

58 V projednávané věci jsou kolidující označení odlišná. Z toho vyplývá, že odvolací senát mohl platně dospět k závěru, že zápis přihlášené ochranné známky nelze zamítnout na základě čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

59 S ohledem na předcházející je třeba jediný žalobní důvod žalobkyně zamítnout, a zamítnout tedy i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

60 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnosti Volvo Trademark Holding AB se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Berardis Czúcz Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. listopadu 2014.

Podpisy.